

РЕШЕНИЕ

№ 2131

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 22.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **559** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано е по жалба на [фирма], чрез адв. Г., срещу Решение № 000030-5647/19.11.2021 на изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение искане на жалбоподателя за възстановяване на платена държавна такса по чл. 30, ал.6 от ЗХ в размер на 25 000 лева.

Жалбоподателят [фирма] обжалва решението на изпълнителния директор на НАП изцяло като незаконосъобразно. Счита таксата по чл.30, ал.6 от ЗХ за недължимо платена, защото заявлението за продължаване на лиценза е подадено преди въвеждането на тази разпоредба с изменението на ЗХ, ДВ бр. 69/04.08.2020г. Твърди, че дължи таксата по чл.3, ал.1 от Тарифата за таксите, които се събират по Закона за хазарта (Тарифата). Поради това е поискал възстановяването на платената такса по чл.30, ал.6 от ЗХ, като ответникът незаконосъобразно му е отказал това с оспореното решение. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът – изпълнителният директор на НАП, в становище към жалбата оспорва основателността ѝ. Претендира юрк. възнаграждение.

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна. [фирма] със седалище в [населено място] е подало искане с вх. № 000030-5933 от 24.07.2020г. за издаване на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати. По искането е издадено решение № 000030-1414 от 22.04.2021г., с което е продължен срока на лиценза на дружеството за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала с адрес в [населено място], [улица], с 20 броя игрални автомата с 30 броя игрални места с 10 години.

Видно от представено по делото платежно нареждане от 05.05.2021г., дружеството е заплатило сумата от 25 000 лв., като за основание на плащането е посочено: „чл. 30, ал.6 ЗХ“.

С искане вх. № 26-С-1140/22.10.2021 г., жалбоподателят е поискал от директора на ТД на НАП С. да му бъде възстановена сумата от 25 000 лв., като недължимо платена на основание чл. 129, ал.1 от ДОПК. Изложил е съображения за това, че дължи единствено таксата по чл. 30, ал.1 от ЗХ, на основание чл. 30, ал.7 ЗХ, и не дължи таксата от 25 000 лв., която е платена на основание чл. 30, ал.6 ЗХ и само за да получи удостоверението за издаване на лиценз. Също така таксата по чл. 30, ал.6 от ЗХ е въведена след подаване на искането за издаване на лиценз, което съгласно § 86, ал.1 от ПЗР на ЗИДЗХ следва да се разгледа по досегашния ред.

С решение № 000030-5647/19.11.2021 г. изпълнителният директор на НАП е оставил без уважение заявлението на жалбоподателя за възстановяване на платената по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал.6 ЗХ в размер на 100 000 лв. В мотивите на решението е посочено, че дължимите такси за издаване на лиценз в случая са две – по чл. 30, ал.1 и по ал.6 от ЗХ, които ответникът е длъжен да събере преди да издаде удостоверение на жалбоподателя за издадения лиценз. §86, ал.1 от ПЗР на ЗИДЗХ не е приложим, защото таксата по чл. 30, ал.6 от Закона не е изискване, а условие за издаване на лиценз. Още повече, че решението за издаване на лиценз е издадено и влязло в сила след изменението на закона в ДВ, бр. 69/2020г.

По делото е представена декларация по чл. 246 ЗКПО за данък върху хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино, която е подадена в НАП – 15.10.2021 г., с доказателства за плащане на дължимия данък.

Оспореното решение е издадено от изпълнителния директор на НАП в рамките на материалната му компетентност по чл. 17, ал.1, т.16 ЗХ.

Спазени са установената писмена форма и съдържание за издаване на административен акт - чл. 59, ал.2 и ал.3 от АПК, доколкото в ЗХ няма други специални изисквания.

Не се установяват допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната на административния акт.

Решението е издадено при неправилно приложение на материалноправните разпоредби на закона.

Разпоредбата на чл. 30, ал.6 от ЗХ е нова и е приета с изменение на закона, обнародвано в ДВ, бр. 69 от 04.08.2020 г. Искането за издаване на лиценз е подадено на 16.06.2020г. Съгласно § 86, ал.1 от ПЗР на ЗИДЗХ образуватите и неприключени до влизането в сила на този закон производства по искания за издаване на лиценз, продължаване или промяна в издаден лиценз, утвърждаване на типовете и модификациите на игралното оборудване, джакпот системите, игралния софтуер, включително централната компютърна система, системите за онлайн залагания, комуникационното оборудване, включително контролния локален сървър, и устройствата на самообслужване за организиране на лотарийни игри, допустими за използване на територията на страната, се довършват при досегашните изисквания в 9-месечен срок от влизането в сила на този закон, освен ако този срок е по-кратък от срока, предвиден в закона за произнасяне.

Внасянето на таксата е изискване за издаването на лиценз, тъй като таксата е предвидена в чл.30 от ЗХ.

Съдът намира обаче, че процесното решение страда от порока материална

незаконосъобразност.

Съгласно чл.30, ал.1 ЗХ за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, за издаване на лицензи по този закон, с изключение на лицензи за онлайн залагания, за издаване на удостоверения с вписани промени по издадени лицензи, както и за извършване на други административни услуги, се събират държавни такси по тарифа, приета от Министерския съвет (МС) по предложение на министъра на финансите. Със ЗИД ЗХ (ДВ, бр.69/04.08.2020г.), е приета нова ал.6 на чл.30 ЗХ, съгласно която за издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 5 години се събира еднократна държавна такса в размер на 25 000 лева, когато игрите са организирани в населени места до 500 000 жители, и в размер на 50 000 лева, когато игрите са организирани в населени места над 500 000 жители. За издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 10 години се събира еднократна държавна такса в размер на 100 000 лева. В ал.7 на чл.30 ЗХ изрично е предвидено, че за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, се събират само таксите по ал.1.

Според чл.242, ал.1 ЗКПО хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен. От друга страна хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино, организирани онлайн, се облага с корпоративен данък (чл.242, ал.2 ЗКПО).

От анализа на цитираните разпоредби съдът обосновава извод, че таксата по чл.30, ал.6 ЗХ е дължима само в случаите на хазартна дейност по чл.242, ал.2 ЗХ – облагаема с корпоративен данък. Дейността по ал.1 на чл.242 - с игрални автомати и игри в игрално казино, доколкото се облага с алтернативен данък по ЗКПО, е изключена от обхвата на чл.30, ал.6 ЗХ и за нея не се дължи държавна такса, съгласно тази разпоредба. Това различно третиране е обосновано от факта, че алтернативният данък по чл.242, ал.1 ЗКПО е в размер определен по реда на чл.244 и чл.245 ЗКПО и е дължим винаги и независимо от печалбата, която търговецът ще или няма да реализира. Обратно, на облагане с корпоративен данък подлежи само печалбата и съответно таксата по чл.30, ал.6 ЗХ гарантира минимален приход за периода на лиценза извън данъка върху печалбата, който е променлива величина.

По делото не е спорно, че хазартната дейност за която на жалбоподателя е издаден лиценз с Решение №000030-1414/22.04.2021г. е за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала, а не онлайн, поради което и същата подлежи на облагане с алтернативния данък по чл.242, ал.1 ЗКПО и съответно към нея е неприложима таксата по чл.30, ал.6 ЗХ. Съгласно ал.7 на чл.30 ЗХ в този случай жалбоподателят дължи единствено таксата по ал.1 на чл.30 ЗХ – за издаване на лиценз по този закон, в размер определен по реда на чл.3, ал.1, т.4 от Тарифата за таксите събирани по ЗХ.

Със ЗИД на ЗХ (ДВ, бр. 69/2020г.) в чл. 30 от същия закон е създадена нова ал. 6, с която е въведена еднократна държавна такса за издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 5 години. Наред с това, продължава да е действаща и с непроменено съдържание разпоредбата на чл. 30, ал. 7 от ЗХ (предишна ал. 5 - ДВ, бр. 69 от 2020 г.), според която за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, се събират само таксите по ал. 1. Както се посочи, дружеството е титуляр на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала, поради което

дейността му се облага по реда на чл. 242, ал. 1 ЗКПО - с алтернативен данък върху хазартна дейност с игрални автомати, който е окончателен. В този случай се дължи само таксата по чл. 30, ал. 1, по аргумент от чл. 30, ал. 7 от ЗХ. Разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ЗХ, която също е с непроменено съдържание, предвижда, че за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, за издаване на лицензи по този закон, с изключение на лицензи за онлайн залагания, за издаване на удостоверения с вписани промени по издадени лицензи, както и за извършване на други административни услуги, се събират държавни такси по тарифа, приета от Министерския съвет по предложение на министъра на финансите (ТТЗХ).

По изложените съображения не може да се приеме, че със ЗИД на ЗХ (ДВ, бр. 69/2020г.) е въведена промяна в режима на таксуване, при което заявителят следва да бъде таксуван с две различни държавни такси. Както се посочи, дружеството притежава лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала. Облагането на тази дейност е уредено в Раздел V на Глава тридесет и втора от ЗКПО „Данък върху хазартната дейност“. Съгласно чл. 242, ал. 1 от ЗКПО хазартната дейност от игри с игрални автомати, за каквато дейност е издаден лиценз в случая, се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

При това внесената такса по чл.30, ал.6 ЗХ в размер на 25000 лева е недължимо платена и следва да бъде възстановена на жалбоподателя, на основание чл.4б ЗДТ. Като е достигнал до обратния извод ответникът е постановил един незаконосъобразен акт, който следва да бъде отменен, а преписката изпратена на административния орган за ново произнасяне в съответствие с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на съдебния акт.

За пълнота на изложението съдът отбелязва, че в случая не намира приложение нормата на §86 ПЗР ЗИД ЗХ (в сила от 09.02.2021г.), според която образуваните и неприключени до влизането в сила на този закон производства по искания за издаване на лиценз, продължаване или промяна в издаден лиценз, утвърждаване на типовете и модификациите на игралното оборудване, джакпот системите, игралния софтуер, включително централната компютърна система, системите за онлайн залагания, комуникационното оборудване, включително контролния локален сървър, и устройствата на самообслужване за организиране на лотарийни игри, допустими за използване на територията на страната, се довършват при досегашните изисквания в 9-месечен срок от влизането в сила на този закон, освен ако този срок е по-кратък от срока, предвиден в закона за произнасяне. Доколкото таксата по чл.30, ал.6 ЗХ е по принцип неприложима по отношение на хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО (какъвто е настоящият случай), то без значение е въпросът дали производството е било образувано преди или след изменението на ЗХ, ДВ бр.69/2020г.

Като е оставил без уважение искането за възстановяване на платена държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ, административният орган е постановил материално незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено и преписката върната за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение. При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 1350 (хиляда триста и петдесет) лева - за адвокатско възнаграждение и за държавна такса, съгласно представените документи, доказващи извършването им.

Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 000030-5647/19.11.2021 на изпълнителния директор на Националната агенция по приходите.

ИЗПРАЩА преписката на изпълнителния директор на Националната агенция по приходите за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по прилагането на закона.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК] сумата от 1350 (хиляда триста и петдесет) лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: